כיתה א' | מולדת וגאוגרפיה | שיעור 1 מתוך 4 | 45 דק' | מתאים למלכתי ולממלכתי-דתי

הבית והכתובת שלי

🎯 מטרות השיעור

- התלמידים ידעו לומר את הכתובת שלהם: רחוב, מספר בית ויישוב
- התלמידים יבינו למה חשוב לדעת את הכתובת ואת מספר הטלפון של ההורים
- התלמידים יכירו את מרכיבי הכתובת על מעטפה

📖 הסבר למורה

לכל בית יש כתובת, וכך אפשר למצוא אותו: שם הרחוב, מספר הבית, ולפעמים מספר דירה וקומה, ושם היישוב (עיר, מושב, קיבוץ או כפר). בכמה יישובים קטנים אין שמות רחובות, ואז הכתובת היא מספר בית ושם היישוב. הכתובת עוזרת לדוור להביא מכתבים, לחברים להגיע לביקור ולכוחות ההצלה להגיע מהר בשעת חירום. חשוב שכל ילד ידע בעל פה את הכתובת שלו ואת מספר הטלפון של לפחות אחד מההורים. את הכתובת אומרים רק למבוגר שסומכים עליו או לשוטר, לכבאי או לצוות מד"א, ולא לזרים או ברשת.

👩‍🏫 פעילות בכיתה

חומרים: מעטפה ממוענת, פתקים מההורים, כרטיסי 'הבית שלי'

1. פתיחה: מכתב שהגיע לכיתה. איך הדוור ידע לאן להביא אותו? מסתכלים על המעטפה.
2. מפרקים כתובת לחלקים: רחוב, מספר בית, דירה, יישוב, ומסמנים בצבעים שונים.
3. כל תלמיד ממלא 'כרטיס הבית שלי' (בעזרת פתק מההורים שהוכן מראש).
4. משחק תפקידים: 'הלכתי לאיבוד בקניון' - למי פונים ומה אומרים?
5. עבודה בדף העבודה.

💡 הערות למורה

מראש לבקש מההורים לשלוח פתק עם הכתובת ומספר טלפון, ולהיות רגישים למשפחות שמתגוררות בשני בתים או בנסיבות מיוחדות. לא לתלות את הכתובות של התלמידים על קיר הכיתה. למתקדמים: לכתוב מכתב קצר לחבר ולמען את המעטפה.

📝 בדף העבודה

הכתובת שלי: 8 תרגילים, ומחוון מלא בעמוד השני.

מחוון למורה

מחוון: הכתובת שלי

1. תשובה אישית: שם הרחוב של התלמיד.
2. תשובה אישית.
3. תשובה אישית: שם העיר, המושב, הקיבוץ או הכפר.
4. כדי שאם נלך לאיבוד נוכל לומר לשוטר או למבוגר אחראי לאן להחזיר אותנו, וכדי שאפשר יהיה להגיע אלינו (דואר, חברים, הצלה).
5. לשוטר או למבוגר שאני סומך עליו
6. שם הרחוב
7. תשובה אישית.
8. ציור אישי.